

— verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker is gepensioneerd sedert 1 november 1996. Vanaf maart 1991 stond hij als ambtenaar in de rang A 4 aan het hoofd van de grote en belangrijke eenheid Management Support Unit van het Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek te Ispra. Voordat hij op die post werd aangesteld, was hem door zijn toenmalige chef toegezegd, dat hij in die functie een bevordering naar de rang A 3 moest en zou krijgen. Naderhand werd die bevordering hem evenwel geweigerd. Verzoeker komt op tegen de miskening van deze toezegging in 1991, tegen de omstandigheid dat hij tussen 1991 en 1996 nog steeds niet werd bevorderd, alsmede tegen het uitblijven in 1996 van bedoelde bevordering met terugwerkende kracht tot 1 november 1995. Hij beroept zich in dit verband zowel op het discriminatieverbod, respectievelijk het beginsel van gelijke behandeling, als op de zorgplicht van de Commissie te zijnen aanzien, aangezien hij evengoed als de andere diensthoofden van het GCO aanspraak had op een aanstelling in de rang A 3. Zijn schadevordering is hierop gebaseerd, dat het verloop van de bevorderingsprocedure naar de rang A 3 in 1996 vanuit juridisch oogpunt op een aantal punten betwistbaar is. Zo zijn verzoekers beoordelingsrapporten niet tijdig opgesteld en waren ook de meest recente rapporten tijdens de procedure niet beschikbaar. Zou de procedure een correct verloop hebben gekend, dan was verzoeker met terugwerkende kracht vanaf 1 november 1995 bevorderd geweest naar een A 3-post die wegens een pensionering was vrijgekomen. Verzoeker had dan vóór zijn eigen pensionering een vol jaar die post bezet. Hij verlangt derhalve, dat hij in de situatie wordt gebracht alsof de Commissie zich te zijnen aanzien naar behoren van haar verplichtingen had gekweten. Dit houdt in, dat de materiële schade moet worden vergoed door hem het verschil toe te kennen tussen de bezoldiging in de rang A 4 en in de rang A 3, alsmede een overeenkomstige compensatie in het kader van zijn pensioenbedrag.

Beroep, op 2 december 1997 ingesteld door M. Alzetta en anderen tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-298/97)

(98/C 55/54)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 2 december 1997 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door M. Alzetta, M. L. Antonini, M. A. Avon, P. Avon, M. BIASOTTO, R. Bianchin, V. Bagatin, L. Bit, G. Bortolus, U. Bor-

tolussi, F. Brovedani, R. Bot, L. Carcione, E. Casagrande, G. Cicagna, L. Cogato, F. Corradini, A. Cozzi, M. Dal Pos, G. De Re, G. De Zotti, E. Favalessa, G. Furlan, M. Marchese, G. Marson, P. Miorini, C. Piccolo, M. Pinna, G. Pivetta, L. S. Pivetta, E. Pizzolitto, M. Sferuggia, vertegenwoordigd door A. Pili, advocaat te Pordenone, A. Barone en G. Pezzano, advocaten te Rome, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van L. Schiltz, advocaat aldaar, Rue du Fort Rheinsheim 2.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

- primair, beschikking C(97) 2735 def. van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 30 juli 1997 nietig te verklaren;
- subsidiair, voormelde beschikking nietig te verklaren voorzover zij (artikel 5) de staat gelast, de (sinds 1 juli 1990 verleende) steun terug te vorderen, vermeerderd met interessen vanaf de datum waarop de steun is uitgekeerd;
- hoe dan ook, de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn gelijk aan die in zaak T-288/97 — Regione Friuli-Venezia Giulia/Commissie ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nog niet gepubliceerd in het Publicatieblad.

Beroep, op 9 december 1997 ingesteld door The Bavarian Lager Company Limited tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-309/97)

(98/C 55/55)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 9 december 1997 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door The Bavarian Lager Company Limited, vertegenwoordigd door S. Hornsby, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. Marc, Rue Charles Martel 56—58.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikkingen van de Commissie van 16 mei, 9 juli en 18 september 1997 nietig te verklaren, voorzover zij betrekking hebben op de weigering inzage te geven in het volgende document:

Het met redenen omklede advies van de Commissie naar aanleiding van een onderzoek van de bepalingen van artikel 7, lid 3, van *The Supply of Beer* (Tied Estates) Order 1989, SI 1989/2390;

- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster, die Duits bier importeert voor de verkoop in cafés en bars in het noorden van Engeland, kon haar producten niet verkopen doordat een groot aantal cafés in het Verenigd Koninkrijk gebonden is aan brouwerijcontracten, krachtens welke zij hun bier krachtens exclusieve afnameovereenkomsten moeten betrekken van bepaalde brouwerijen, en doordat de meeste Britse brouwerijen over een absolute machtspositie op de markt beschikken.

In 1989 voerde de regering van het Verenigd Koninkrijk *The Supply of Beer* (Tied Estates) Order 1989, SI 1989/2390, in. Deze order bepaalde, dat Britse brouwerijen met een belang in meer dan 2 000 pubs gehouden waren, de houders van die pubs de mogelijkheid te bieden een „gastbier” van een andere brouwerij te betrekken. Artikel 7, lid 2, onder a), (bekend als de *Guest Beer Provision* — „GBP”) bepaalde, dat het gastbier gefust moest zijn en een alcoholgehalte van meer dan 1,2 % vol. moest hebben.

De bepaling had tot gevolg, dat verzoeksters producten niet in de door de regionale brouwers geëxploiteerde pubs werden verkocht. Verzoekster is derhalve van oordeel, dat de GBP een maatregel van gelijke werking als een kwantitatieve invoerbepaling vormt en ingevolge artikel 30 van het EG-Verdrag onwettig is. Door het Britse publiek de kans te onthouden, Duits bier te proeven, beperkt de GBP de mededinging en de keuze van de consument, zowel in het groothandels- als in het detailhandelsstadium.

Gelet op deze omstandigheden diende verzoekster in april 1993 een klacht in bij de Commissie, die bij kennisgeving aan verzoekster in september 1995 overging tot een onderzoek van de GBP, waartoe zij de regering van het Verenigd Koninkrijk aanmaande haar opmerkingen kenbaar te maken, overeenkomstig de procedure van artikel 169 van het EG-Verdrag. Nadat de Commissie in augustus 1996 in een persbericht had aangekondigd, dat zij had besloten de regering van het Verenigd Koninkrijk een met redenen omkleed advies te zenden, deelde de regering van het Verenigd Koninkrijk mee, dat er een voorstel was de GBP te wijzigen. Daarop werd verzoekster in april 1997 door de

Commissie ervan in kennis gesteld, dat, gezien het voorstel tot wijziging van de GBP, de procedure van artikel 169 van het Verdrag was geschorst en het met redenen omkleed advies niet was verzonden.

Verzoekster blijft van mening, dat de gewijzigde GBP nog steeds in strijd is met artikel 30 en dat de Commissie de procedure van artikel 169 ten onrechte niet heeft voortgezet. Zij stelt dat inzage in het met redenen omklede advies nuttig zal zijn in haar optreden tegen de regering van het Verenigd Koninkrijk, omdat dit document formeel de zienswijze van de Commissie over de verenigbaarheid van de oorspronkelijke GBP zal weergeven en verzoeksters raadsmanen in staat zal stellen, haar in een preliminair stadium te adviseren over de kans van slagen van een procedure tegen de regering van het Verenigd Koninkrijk, alvorens deze aanhangig te maken.

Niettemin heeft de Commissie meerdere verzoeken om toezending van een afschrift van het met redenen omklede advies afgewezen op de grond dat de weigering om inzage in dit document te verlenen, gerechtvaardigd was daar openbaarmaking de bescherming van het openbaar belang zou kunnen ondermijnen, inzonderheid waar het inspecties en onderzoeken van de Commissie betrof. Deze uitzondering is neergelegd in de gedragscode inzake de toegang van het publiek tot documenten van de Commissie en de Raad, door de Commissie vastgesteld op 8 februari 1994.

Verzoekster betoogt, dat deze benadering in strijd is met voormelde gedragscode, die bepaalt dat „het publiek zo ruim mogelijk toegang zal krijgen tot documenten die bij de Commissie (...) berusten”. Voorts is zij inzonderheid in strijd met de door het Gerecht van eerste aanleg in zaak T-105/95 (WWF UK Worldwide Fund for Nature/Commissie) geformuleerde beginselen. Op grond van fundamentele overwegingen van goed bestuur, doorzichtigheid en verantwoordelijkheid dient het met redenen omklede advies zoals door verzoekster gevraagd ter inzage te worden gegeven.

Beroep, op 16 december 1997 ingesteld door Nederlandse Antillen tegen Raad van de Europese Unie

(Zaak T-310/97)

(98/C 55/56)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 16 december 1997 beroep ingesteld tegen Raad van de Europese Unie door Nederlandse Antillen, vertegenwoordigd door P. V. F. Bos en M. M. Slotboom, advocaten te Rotterdam, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Loesch & Wolter, Rue Goethe 11.